

קוראים במלחמה

במילואים יש הרבה זמן מת. מחכים. מחכים בתור לאפסנאות, מחכים בתור לרישום, מחכים לסמל ששכח את המפתחות לביתן, ומחכים למפקד על מתקן האימונים. מה עושים כשמחכים? מדברים, מתעדכנים האחד בחיי רעהו, וקוראים. בעניין קריאת ספרים השיטה הצבאית פועלת כך: מביא הספר קורא עמוד, תולש ונותן לזה שלידו, זה קורא ונותן לזה שלידו. בינתיים המביא קורא עמוד נוסף, תולש ונותן לזה שלידו, וכך הלאה. וכל זה בנוסף לשלום ישראלי שקורא בקול רם בספר הנקרא "חוק פרקינסון".

במלחמה גם כן מחכים אבל זו לא אותה ההמתנה והספרים במשורה. במלחמת יום הכיפורים ישבנו אני ושמשון וחיכינו יחד עם אחרים עד שימצאו לפלוגתנו תפקיד במלחמה. בסוף, שמשון לא התאפק והוציא מהתיק ספר תנ"ך כרוך יחד עם הברית החדשה. גם אני רציתי משהו לקרוא. שמשון שאל: תנ"ך או ברית חדשה, מה אתה בוחר? תנ"ך אמרתי, והוא נשאר עם הברית החדשה. ימים אחדים אחרי הלילה ההוא בחווה הסינית, חזרנו לראות מה היה שם. הגעתי לזחל שלנו שכל חייליו נהרגו, חמישה עשר במספר, ביניהם גם שמשון. פתאום נפל לידי ספר מפויח. הסתכלתי וזה לא היה זה התנ"ך של שמשון. בכל זאת לקחתי אותו ושמתי בתיקי ולימים הענקתי אותו לאלמנת מלחמה שביקשה. לא בטוח שחזר לבעליו.